

[Bernhard Baunsgaard]

ret, så vi kan trække på de erfaringer, der er gjort under den.

Jeg vil gerne sige om det, man har taget op fra SFs side, at der er al mulig grund til at lægge vægt på det. Det drejer sig om kvaliteten, ikke om kvantiteten, for der udgives vel i dag så mange børne- og ungdomsbøger i Danmark som ingen sinde før, men hvis man prøver at følge med på området, vil man give mig ret i, at ikke alt, hvad der udgives, er af kvalitet. Jeg kan huske, at for nogle år siden undrede en forlægger sig over, at han ikke kunne sælge de bøger, han udgav. Det var dengang, man havde de socialistiske børnebøger som noget helt enestående. Jeg opfordrede ham da til at læse dem, for så ville han se, at de nærmest var ulæselige og dødkedelige, så jeg kunne godt forstå, de unge ikke købte og læste dem.

Det er et væsentligt område, SF har fat på her. Det drejer sig om fremtidens danskere. De skal lære at læse, men det kan de kun, hvis de får kvalitet, så derfor er der bestemt grund til at sige, at det er godt, at dette forslag kommer, men jeg vil gerne have de erfaringer fra ministerens forsøgsudvalg, før vi træffer endelig beslutning om det.

Arne Melchior (CD):

Jeg måtte gøre vold på mig selv, hvis jeg skulle skjule, at der i min gruppe og hos mig selv er betydelig sympati for intentionerne bag det fremsatte forslag. I modsætning til, hvad den socialdemokratiske ordfører har sagt, må jeg mene, at selve dette, at der eksisterer et udvalg for en bestemt kunstart under Statens Kunstfond, har, så vidt jeg har kunnet følge, en positiv virkning i sig selv. Jeg kan godt se problemet om, hvor ungdomslitteratur holder op, og hvornår voksenlitteratur begynder. Grænserne er selvfølgelig flydende. Hvad børnebøger angår, er det dog ikke så svært igen, og med tillid til det eksisterende litteraturudvalg er det et specielt fag, vi her beskæftiger os med. Man kan ikke uden videre forlange, at de mennesker, der skal følge meget tæt med i den almene litteraturudfoldelse, altså voksenlitteraturen, også skal kunne oparbejde indsigt og ekspertise og overhovedet have tid til at følge lige så godt med i børnelitteraturen. Så langt, så godt. I det hele taget mener vi principielt, at Statens Kunstfonds virksomhed er både gavnlig og

nødvendig. Vi har aldrig været smålige med inden for det muliges grænser at bevilge de nødvendige midler. Som kulturministeren har påpeget, er jo beløbene til Statens Kunstfond udvidet i de senere år, altså under regeringens levetid, mens en proces af sparsommelighed og tilbageholdenhed – det, som nogle kalder nedskæringer – har stået på. Vi må derfor sige, at tilbageholdenhed må være nødvendig. Resultatet af dette synes at blive, at vi trods besværlighederne indtil videre må give signal til udvalget for litteratur, som er fuldstændig uafhængigt og også skal være det, som loven siger, om at prøve nu i videst mulig udstrækning med de midler, det disponerer over, også at have øje for børnelitteraturen, således at denne sektor kan blive tilgodeset. Det må være CDs melding indtil videre. Vi kan ikke møde med penge, vi ikke har, og som vi ellers skal tage fra andre vigtige konti. Derfor må vi nok i afventen på at få råd til det bede om, at det bliver gjort på denne måde.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal udtrykke min forundring over, at jeg på Socialdemokratiets vegne skal klandres for at arbejde for at undlade at lave flere udvalg. Jeg troede faktisk, at vi skulle arbejde mod at lade sager gå i flere udvalg, men i øvrigt var der rimelig pæn enighed mellem hr. Arne Melchiors synspunkter og mine.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg må lige have sat det på plads, for der var ikke nogen klandring i mine ord. Jeg kan slet ikke forstå hr. Qvist Jørgensen, for jeg har aldrig hørt, at vi skulle have så få udvalg under Statens Kunstfond som muligt. Vi skal i det hele taget have udvalg overalt, hvor det er hensigtsmæssigt at diskutere en ting i en mindre kreds. Her er der jo tale om et ekspertudvalg til fordeling af nogle midler, som Folketinget har bevilget. Jeg kan ikke se, at Statens Kunstfond bliver lykkeligere af at have et limiteret antal udvalg. Jeg ville kun sige, at børnelitteraturen er en kunstart for sig selv, som efterhånden vil kunne fortjene et sådant udvalg, som ikke vil hindre nogle